ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1961

Vyhlásené: 25.04.1961 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

36

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 8. apríla 1961
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou ľudovou republikou

Dňa 21. mája 1960 bol v Bukurešti podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Rumunskou ľudovou republikou.

S Dohovorom vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 17. novembra 1960 a prezident republiky ho ratifikoval 22. marca 1961.

Ratifikačné listiny sa vymenili v Prahe 24. marca 1961.

Podľa svojho článku 22 Dohovor vstúpil v platnosť 24. marca 1961.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

V z. dr. Gregor v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou republikou a Rumunskou ľudovou republikou

Prezident Československej republiky a Prezídium Veľkého národného zhromaždenia Rumunskej ľudovej republiky, vedení snahou ďalej rozvíjať v súlade s prianím a záujmami ľudu oboch krajín vzájomné vzťahy a všestrannú spoluprácu, rozhodli sa uzavrieť tento Dohovor a vymenovali za svojich splnomocnencov:

Prezident Československej republiky

dr. Ivana Rohaľa - Iľkiva,

mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Československej republiky v Rumunskej ľudovej republike

Prezídium Veľkého národného zhromaždenia Rumunskej ľudovej republiky

Aurela Málnásana,

námestníka ministra zahraničných vecí,

ktorí sa po vzájomnom predložení svojich plnomocenstiev, ktoré boli zistené v náležitom poriadku a v predpísanej forme, dohodli na tomto:

I. Zriaďovanie konzulátov, vysielanie a prijímanie konzulov

Čl. 1

1. Každá zmluvná strana má právo zriaďovať na území druhej zmluvnej strany generálne konzuláty, konzuláty, vicekonzuláty a konzulárne agentúry (ďalej len „konzuláty“) a vysielať generálnych konzulov, konzulov, vicekonzulov a konzulárnych agentov (ďalej len „konzuli“).
2. Zmluvné strany sa vzájomne dohodnú o sídlach konzulov a ich konzulárnych obvodoch.

Čl. 2

1. Pred vymenovaním konzula vysielajúci štát požiada prijímajúci štát o súhlas s jeho osobou.
2. Konzul začne svoju činnosť po predložení konzulárneho patentu a po udelení exequatur prijímajúcim štátom. Konzulárny patent obsahuje meno a priezvisko konzula, jeho konzulárnu hodnosť, miesto jeho sídla a obvod jeho činnosti.
3. Po udelení exequatur orgány prijímajúceho štátu urobia všetky potrebné opatrenia, aby konzul mohol vykonávať svoju služobnú činnosť a požívať práva, výsady a výhody, ktoré mu priznáva tento Dohovor a právny poriadok prijímajúceho štátu.

Čl. 3

1. Činnosť konzulov sa končí odvolaním alebo úmrtím.
2. V prípade odvolania, neprítomnosti, choroby alebo úmrtia konzula dočasné vedenie konzulátu prislúcha jeho zástupcovi, ktorého meno sa oznámilo príslušným úradom prijímajúceho štátu.
3. Zástupca konzula požíva v čase výkonu funkcie konzula všetky práva, výsady a výhody priznané týmto Dohovorom konzulom.

Čl. 4

1. Konzuli musia byť občanmi vysielajúceho štátu.
2. Konzulom v ich činnosti napomáhajú:

   a) odborní konzulárni pracovníci, ktorí musia byť taktiež občanmi vysielajúceho štátu;

b) pomocné sily, za ktoré sa považujú osoby vykonávajúce administratívno-technické práce (tlmočník, prekladateľ, pisárka, vodič, telefonistka, domovník a ďalšie osoby vykonávajúce obdobné práce).

II. Práva, výsady a výhody

Čl. 5

Konzuli a odborní konzulárni pracovníci nepodliehajú vo svojej služobnej činnosti právomoci orgánov prijímajúceho štátu.

Čl. 6

1. Konzuli a odborní konzulárni pracovníci sú povinní na predvolanie orgánov prijímajúceho štátu vydávať svedectvá o veciach, ktoré sa netýkajú ich služobnej činnosti. Tieto predvolania nesmú obsahovať donucovacie opatrenia.
2. V prípade, že konzuli alebo odborní konzulárni pracovníci sa nemôžu ustanoviť pred orgány prijímajúceho štátu zo služobných alebo iných dôvodov, môže sa výsluch vykonať na konzuláte alebo v ich byte.

Čl. 7

1. Konzulárne kancelárie, archívy a úradná korešpondencia včítane telegramov, telefónov a ďalekopisov sú nedotknuteľné. Osobné veci a korešpondencia musia sa uschovať oddelene. Konzuli majú právo používať šifry a diplomatickú poštu.
2. Orgány prijímajúceho štátu nemôžu v služobných miestnostiach konzulátu, ako aj v bytoch konzulov a odborných konzulárnych pracovníkov vykonávať donucovacie opatrenia.

Čl. 8

Konzuli majú právo umiestniť na budovách, v ktorých sú úradné miestnosti konzulátov, znak vysielajúceho štátu a nápis s označením úradu. Na uvedených budovách a na služobne používaných vozidlách majú právo vztyčovať vlajku vysielajúceho štátu.

Čl. 9

1. Konzuli a odborní konzulárni pracovníci sú oslobodení od všetkých osobných a vecných plnení na základe vzájomnosti. Toto oslobodenie sa vzťahuje i na nehnuteľnosti používané nimi ako obytné alebo služobné priestory.
2. Príjmy uvedených osôb, ktoré im plynú z výkonu ich služobnej činnosti, sú oslobodené od daní a poplatkov.
3. Oslobodenia uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku sa vzťahujú i na pomocné sily konzulátu, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu.
4. Nehnuteľnosti vysielajúceho štátu určené na umiestnenie konzulátov a zamestnancov konzulátu sú oslobodené od daní.

Čl. 10

1. Konzuli požívajú na základe vzájomnosti rovnaké colné oslobodenia, aké prijímajúci štát poskytuje pracovníkom diplomatických zastupiteľských úradov.
2. Predmety určené pre úradnú činnosť konzulátov požívajú plné colné oslobodenie.

Čl. 11

Ustanovenia článku 9 a 10 sa vzťahujú aj na manželky osôb uvedených v jednotlivých článkoch a na ich neplnoleté deti, žijúce s nimi v spoločnej domácnosti, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu.

III. Právomoc konzulov

Čl. 12

Konzuli vo svojom konzulárnom obvode napomáhajú všestrannému rozvoju politických, hospodárskych a kultúrnych stykov oboch krajín.

Čl. 13

1. Konzuli majú právo vo svojom konzulárnom obvode hájiť práva a záujmy vysielajúceho štátu a taktiež jeho občanov a právnických osôb.
2. Konzuli sa môžu vo svojej služobnej činnosti obracať priamo na príslušné orgány a inštitúcie v obvode svojej pôsobnosti a žiadať ich o pomoc pri plnení svojich úloh.

Čl. 14

1. Konzuli sú oprávnení vo svojom konzulárnom obvode urobiť na súdoch bez osobitného plnomocenstva opatrenia na hájenie práv a záujmov občanov a právnických osôb vysielajúceho štátu a zastupovať ich pred inými orgánmi, ak sú neprítomní alebo z iných dôvodov nemôžu včas chrániť svoje práva a záujmy.
2. Oprávnenie konzulov podľa odseku 1 tohto článku sa skončí, ak prevezme konzulom zastupovaná osoba ochranu svojich práv sama alebo ak vymenuje svojho splnomocnenca.

Čl. 15

1. Konzuli majú právo viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu, zdržujúcich sa trvale alebo dočasne v ich obvode. Predpisy prijímajúceho štátu o registrácii cudzích štátnych príslušníkov zostávajú nedotknuté.
2. Konzuli môžu občanom vysielajúceho štátu vydávať cestovné doklady, predlžovať a rozširovať ich platnosť, ako aj vykonávať potrebné doplnenia a zmeny.
3. Konzuli môžu udeľovať všetky víza vysielajúceho štátu.

Čl. 16

Konzuli sú oprávnení konať na konzuláte, vo vlastnom byte alebo v byte občanov vysielajúceho štátu, ako aj na lodiach alebo lietadlách, ktoré majú vlajku alebo výsostné označenie vysielajúceho štátu, nasledujúce úkony, pokiaľ sú dovolené právnymi predpismi prijímajúceho štátu a pokiaľ ich obsah nie je v rozpore so spoločenským a hospodárskym poriadkom oboch zmluvných strán:

a) spisovať alebo legalizovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;

b) spisovať, overovať a uschovávať závety alebo iné listiny o jednostranných právnych úkonoch občanov vysielajúceho štátu;

c) spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu; nemôžu však spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch o zriadení, zmene, scudzení alebo zrušení práv k nehnuteľnostiam, ktoré sú na území prijímajúceho štátu;

d) spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo záležitostí, k vykonaniu ktorých má dôjsť na území vysielajúceho štátu;

e) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na písomnostiach každého druhu, overovať písomnosti pochádzajúce od orgánov alebo úradných osôb vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a overovať ich odpisy, preklady a výpisy z nich;

f) prijímať do úschovy peniaze a cenné predmety občanov vysielajúceho štátu; príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu zostávajú nedotknuté;

g) iné úkony, na ktoré sú splnomocnení vysielajúcim štátom.

Čl. 17

Konzulom spísané, legalizované a overené písomnosti, odpisy, preklady a výpisy, ktoré sú uvedené v článku 16, majú v prijímajúcom štáte takú právnu platnosť a dôkaznú moc, ako písomnosti spísané, preložené, overené alebo legalizované príslušnými orgánmi a úradnými osobami prijímajúceho štátu.

Čl. 18

1. Pred konzulmi môžu sa uzavierať manželstvá a tiež nimi registrovať, ak sú obe osoby uzavierajúce manželstvo občanmi vysielajúceho štátu. Uzavieranie manželstiev a vydávanie dokladov o tom sa vykonáva v súhlase so zákonmi vysielajúceho štátu.
2. Konzuli majú právo registrovať podľa predpisov vysielajúceho štátu narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu a vydávať o tom príslušné potvrdenia.
3. Oprávnenia konzulov uvedené v tomto článku sa nedotýkajú príslušných predpisov zmluvných strán.

Čl. 19

1. Konzuli majú právo, aby osobne alebo prostredníctvom svojich splnomocnencov poskytovali pomoc lodiam, ktoré plávajú pod vlajkou vysielajúceho štátu a ktoré sa nachádzajú v prístavoch ich konzulárnych obvodov.
2. Konzuli môžu vstupovať do styku s posádkou lode a cestujúcimi, môžu overovať lodné listiny a spisovať listiny o náklade, o účele cesty, ako aj o mimoriadnych udalostiach na lodi. Konzuli poskytujú pomoc veliteľovi lode na udržanie poriadku na lodi a na žiadosť konzula sú príslušné orgány prijímajúceho štátu povinné mu poskytnúť potrebnú pomoc.
3. V prípade, že orgány prijímajúceho štátu hodlajú vykonať donucovacie opatrenia na obchodných lodiach vysielajúceho štátu, nemôžu sa tieto opatrenia vykonať bez predbežného upovedomenia konzula. Konzul má právo byť prítomný pri vykonávaní týchto opatrení. Toto právo sa nevzťahuje na prístavnú, colnú, pasovú a zdravotnú kontrolu lodí, členov posádky a cestujúcich.
4. Pri nehodách a stroskotaní lodí jednej zo zmluvných strán príslušné orgány druhej zmluvnej strany okamžite upovedomia konzula a oznámia mu, aké opatrenia urobili. Taktiež poskytnú konzulovi nevyhnutnú pomoc pri opatreniach, ktoré robí v súvislosti s haváriou lode, a prizvú ho k opatreniam potrebným na zistenie príčin nehody alebo stroskotania a na zabezpečenie dôkazov.
5. Pri nehodách alebo poškodení lode vysielajúceho štátu môžu konzuli urobiť alebo dožadovať sa opatrenia pre poskytnutie pomoci členom posádky a cestujúcim a na ochranu nákladu a opravu lode.
6. Konzuli môžu sprevádzať veliteľov lodí na súdy a správne úrady prijímajúceho štátu a napomáhať im pri spisovaní vyhlásení.

Čl. 20

Ustanovenia článku 19 tohto Dohovoru je potrebné primerane použiť aj na lietadlá.

IV. Záverečné ustanovenia

Čl. 21

Ustanovenia tohto Dohovoru o právach a povinnostiach konzulov budú rovnako uplatňované vo vzťahu k pracovníkom diplomatických zastupiteľských úradov poverených vykonávaním konzulskej funkcie. Tým nie sú dotknuté diplomatické výsady a imunity týchto pracovníkov diplomatických zastupiteľských úradov.

Čl. 22

Tento Dohovor bude ratifikovaný. Nadobudne účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Prahe.

Čl. 23

Tento Dohovor sa uzaviera na dobu päť rokov. Zostane v platnosti vždy ďalších päť rokov, ak neprejaví jedna zo zmluvných strán písomne šesť mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho obdobia svoje prianie Dohovor vypovedať.

Spísané v Bukurešti 21. mája 1960 vo dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom a rumunskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Z plnomocenstva prezidenta

Československej republiky

dr. Rohaľ v. r.

Z plnomocenstva Prezídia

Veľkého národného zhromaždenia

Rumunskej ľudovej republiky

A. Málnásana v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.